

også sige, at der jo må være andre muligheder også for tredjelændene. Vi kunne vel knytte nogle muligheder til det, så de måske kunne få disse ting og på den måde sikre, at de kunne få nogle gode afgrøder.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

I forlængelse af hr. Søren Kolstrups spørgsmål, om ministeren kan komme med eksempler på gode historier om planter, der virkelig har forbedret livet for nogle mennesker: Det tror jeg nu nok der er, men problemet er jo, at det er kapitalmagten, der har forsket indtil nu, fordi kapitalmagten har haft muligheden for at få gevinst.

Mit spørgsmål til ministeren er: Kunne man forestille sig, at man internationalt skulle træffe beslutninger om at kanalisere flere offentlige forskningsmidler til hele det område her, sådan at man sikrede, at det kom helheden, hele menneskeheden, til gode i stedet for bare kapital-ejerne? Der er virkelig et problem dér, for der er jo ikke noget ondt i, at kapitalejere, når de investerer penge, så også vil sikre sig gevinsten – det er jo helt naturligt – men den eneste måde, vi kommer ud af det på, er vel ved, at vi laver offentlig forskning.

(Kort bemærkning).

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

For at sige det meget kort: Jeg har ikke nogen præcis besvarelse til hr. Søren Kolstrup, for så vidt angår, hvornår vi fra regeringens side skulle være afrundet med, hvordan man vil tilrettelægge risikovurderinger. Jeg tror, det også handler om, at det er en proces, der pågår hele tiden, og at vi kommer til at drøfte det i sammenhæng med de forskellige andre debatter, vi også har på området. Jeg vil derfor ikke kunne svare på spørgsmålet om hvornår.

Til gengæld vil jeg sige til spørgsmålet om, hvorvidt jeg kan nævne bare ét eksempel: Jeg elsker også selv at stille spørgsmål om, hvorvidt der kan nævnes en eneste ting. Hvis man nu er meget glad for et eller andet, så må man jo også spørge: Kan man så konkretisere, hvad man er meget glad for? Jamen det tror jeg godt jeg kan. Der er jo forskellige eksempler på, at der er fødevarer, som betyder meget for store dele af verdens befolkning, men indeholder et eller andet, der kan være farligt. Med fare for at udtale mig som de blinde om farverne vil jeg sige, at det, jeg har hørt om, bl.a. har været kassava-

planten, som bruges som næringsmiddel i store dele af Afrika og Asien, men som under visse former og behandlet en lille smule forkert faktisk udvikler cyanidforbindelser, som er dødbringende. Så der er faktisk mange mennesker, der dør af en plante, som ellers har mange, mange, mange gode egenskaber, men som altså er i stand til at udvikle en dødbringende gift, hvis den ikke behandles ordentligt. Hvis man kan genmodificere den plante, så man fjerner denne gift – og det kan godt lade sig gøre – så har vi et meget godt eksempel, og det er ét eksempel.

Jeg vil kun kvittere for hr. Jens Kirks spørgsmål om både ja og nej og sige: Jeg er sådan set enig i, at spørgsmålet om såsæd jo netop ikke er et dansk problem, for vi kan betale os fra det, vi har fundet ud af at indrette os, vi har salg frem og tilbage. Det her er netop et spørgsmål af en helt anden rækkevidde: Det er et spørgsmål for verdens mange, mange, mange, mange fattige landbrugere.

Endelig til hr. Ole M. Nielsen: Jeg har jo ikke konkrete meldinger med om mere forskning. Men det er selvfølgelig rigtigt, at sådan nogle spørgsmål, som også er spændende for den offentlige forskning, og som jo ikke rigtig kan bæres af så mange andre, er at se: Hvad ligger der af muligheder for at gøre det til en realitet, at de gode elementer i en genteknologi også kan udvides med et tillæg af retfærdighed og bedre fordeling, som et af kriterierne faktisk lægger op til.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Det kan selvfølgelig være svært for en minister at sige: Ja, på det tidspunkt har vi afsluttet det og det arbejde. Jeg tager til efterretning, at det ikke er muligt. Men har jeg forstået det korrekt, at der, hvad angår det videre arbejde, på et eller andet tidspunkt, før eller senere, vil komme en debat her i Folketinget, hvor vi får lejlighed til at drøfte principperne for risikovurderinger og på den baggrund kan tage politisk stilling. Er det korrekt opfattet? For det finder jeg da væsentligt.

Så takker jeg for svaret om kassavaplanten. Jeg skal ikke trække debatten i langdrag, men bare sige om dette eksempel, at jeg skal love at give det så stærkt modspil som muligt og prøve på konkret at vise, hvordan den righoldige natur, naturens egen biodiversitet, kan byde på det samme, uden at man bruger en masse ka-